

РЕШЕНИЕ

№ 1345

гр. София, 29.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Цветелина Георгиева

при участието на секретаря Антонина Бикова и при участието на прокурора Първолета Станчева, като разгледа дело номер **10900** по описа за **2023** година докладвано от съдия Цветелина Георгиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.306, ал.5 и ал.6 от АПК.

Образувано е по частна жалба от Министъра на туризма срещу разпореждане № 9188 от 24.10.2023г, постановено по адм. д. № 9053/2023г по описа на Административен съд – София-град, Второ отделение, 59-ти състав, с което е осъден да заплати по сметка ан АССГ глоба в размер на 200 лв. за неизпълнение на съдебно решение № 6375/01.11.2022 г., постановено по адм.д. № 3368/2022 г. на АССГ, 54-и състав, оставено в сила с решение № 4498/27.04.2023 г., постановено по адм.д. № 538/2023 г. по описа на ВАС, VI отделение.

Частният жалбоподател моли съда да отмени обжалваното разпореждане, мотивите, за постановяване на което са неправилни и необосновани. Прави възражение за прекомерност на претендираните от ответника съдебни разноски.

Ответникът по частната жалбата е представил отговор, в който на първо място я е оспорил като недопустима, като подадена от ненадлежна страна, а по същество я счита за неоснователна и се иска да бъде потвърдено обжалваното разпореждане. Претендира присъждане на съдебни разноски – възнаграждение за адвокатска защита съгласно представения списък на разноски.

Представителят на СГП не е взел становище по частната жалба.

Административен съд София – град, IV-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства намира, че частната жалба е подадена в законоустановения срок от лице, което е процесуално легитимирано, притежаващо интерес от оспорването, поради което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, частната жалба е основателна, поради следното:

Административен съд София – град е бил сезиран с молба от „БЕДРУМ“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК], в която посочва, че на 28.01.2022г е подало заявление с вх. рег. № ВГ-176789478-2021-06-0072 в Системата за управление на националните инвестиции (С.), за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема ВГ-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA. 100885 (2021N) от 17.01.2022 г., на основание чл. 112, ал. 1 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г., представляваща наименование на проекта: Подкрепа на предприятия, упражняващи дейност по един от изброените там кодове по Класификацията на икономическите дейности (К. 2008) на Националния статистически за предоставяне на безвъзмездни финансови средства в общ размер на 30 000 000 лв. за компенсиране на загуби, възникнали от пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки във връзка с COVID - 19.

Със своя Заповед № Т-РД-109 от 21.03.2022 г. министърът на туризма одобрил за финансиране 2 683 предприятия, като съгласно Общите условия на програмата (схема) при наличие на множество искания за финансиране се прилага принципа на пропорционалност и се определя размер процент за всички дружества, който процент в случая за всяко предприятие се явява, в размер на 0,98% от реализирания оборот за 2019 година. Дружеството-молител счита, че и на него е следвало да бъде определена съответна безвъзмездна финансова помощ, но такава му е била отказана със Заповед на министъра на туризма, връчена на 28.03.2022г, чрез обявяването ѝ на същата дата в С..

Отказът бил обжалван пред АССГ и с негово решение № 6375 от 01.11.2022 г. по адм. д. № 3368/2022г, III-то отделение, 54 състав, бил и отменен, а преписката – върната на Министъра на туризма за ново произнасяне по заявлението, при съобразяване с мотивите на решението. Така постановеното решение било потвърдено с решение № 4498 от 27.04.2023г по адм. д. № 538/2023г по описа на ВАС, VI-то отделение, следователно решението на АССГ влязло в сила на дата 27.04.2023г.

Дружеството посочва, че със заявление вх. № Т-26-Б-122 от 10.05.2023 г. представило пред ответника двете съдебни решения и поискало издаването на индивидуален адм. акт в 14-дневен срок, тъй като в мотивите и на двете съдебни решения се посочвало, че се касаело за случай без фактическа и правна сложност. Произнасяне в срок не било извършено и дружеството подало повторно заявление с вх. № Т-26-И-123 от 03.07.2023г, с което настоявало за изпълнение на съдебното решение. Получило отговор от 11.07.2023 г., който отговор, който дружеството определя като „циничен“ и показвал явно нежелание за изпълнение на съдебния акт. Последвало ново заявление от дружеството и нов отговор от 16.08.2023 г., в който продължавало да се застъпва тезата, че сроковете за произнасяне на администрацията били инструктивни, както и било уточнено, че се провеждали множество заседания във връзка с отменените заповеди и върнатите преписки.

Това поведение било възприето от „БЕДРУМ“ ЕООД – [населено място] като шиканиранс на процесуалното време в негов ущърб и поради това сезирало съда с

искане за налагане на глоба на длъжностните лица, които не изпълняват влязло в сила съдебно решение.

Ответникът е оспорил искането и пояснява, че в изпълнение на съдебното решение по адм.д. № 3368 на АССГ е образувано административно производство по преразглеждане на преписката от „Бедрум“ ЕООД по заявление вх. № BG-176789478-2021-06-0072/28.01.2022 г. С негова заповед № Т-РД-16-403/04.11.2022 г., изменена със заповед № Т-РД-16-139/30.03.2023 г., изм. и доп. със заповед № Т-РД-16-301/04.09.2023 г. бил определен състав на постоянно действаща оценителна комисия (ПДОК) за преразглеждане на проектните заявления по различни програми, схеми и мерки за безвъзмездна, държавна или минимална помощ, администрирани от Министерството на туризма, която разглеждала върнатите от съда. Сочил също, че в отговор на постъпилото в Министерство на туризма заявление вх. № Т-26-И-123/03.07.2023 г. за преразглеждане на заявление вх. № BG-176789478-2021-06-0072/28.01.2022 г., до дружеството е изпратено писмо с изх. № Т-26-И-123/11.07.2023 г., с което същото е уведомено, че се предприемат надлежните действия по преразглеждане на преписката.

При тези становища, съдът е приел за установено, че с влязло в сила съдебно решение по адм.д. № 3368/2022 г. на АССГ е отменена заповед № Т-РД-27-608/25.03.2022 г. на министъра на туризма, с която е отхвърлено заявление на „Бедрум“ ЕООД с вх. № BG-176789478-2021-06-0072/28.01.2022 г., подадено в С. и е отказано предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по схема BG-176789478-2021-06, обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885 (2021N) от 17.01.2022 г., във връзка с чл. 1, ал. 5, т. 9, буква „в“ и ал. 7 от ЗДБРБ за 2021 г. и преписката е върната за ново произнасяне по заявлението при спазване на дадените задължителни указания по тълкуване и прилагане на закона съобразно мотивите на решението – мотивът за отмяна на съда бил допуснато съществено нарушение на производствените правила и противоречие с материалния закон и неговите цели, тъй като от заповедта не се установява наличието на сочения там критерий за недопустимост – наличие на задължения към държавата и общините, в частност и към Столична община. Съдът не бил посочил изричен срок за произнасяне при новото разглеждане на преписката.

На следващо място съдът е проследил извършените от дружеството действия, като то сезирало отново органа със заявление рег. № Т-26-Б-122/10.05.2023 г., а също и последващо такава и получил отговор, че със заповед № Т-РД-16-139/30.03.2023 г. на министъра на туризма е определен състав на ПДОК за преразглеждане на проектните заявления, като членовете извършат оценките и осъществяват административно съответствие с приложимите процедури, предвидени в ЗМДВИП, ЗУСЕФСУ, ПМС 162/2016 г., критериите за допустимост и методологията за оценка на проектните заявления на кандидатите от насоките (условията) за кандидатстване по съответната програма, схема или мярка за безвъзмездна, държавна или минимална помощ; работата е стартирана на 07.11.2022 г. и разглежда съдебните решения по реда на тяхното постъпване, конкретното решение на АССГ било вписано под № 25 в таблицата на ПДОК с решенията за преразглеждане; с последващо писмо до дружеството от 11.08.2023 г. е посочено, че сроковете по чл.57 АПК са инструктивни.

При така установената фактическа обстановка, първоинстанционният съд е обсъдил предпоставките на чл. 304, ал. 1 от АПК, съгласно които, за да е налице нарушение е необходимо да бъде установено кумулативното наличие на три положителни предпоставки - влязъл в сила съдебен акт, който предписва определено поведение за

административен орган; изпращане на препис от влезлия в сила съдебен акт и/или преписката на задължения административен орган и неизпълнение от него на този съдебен акт. Приел е че в случая, с решението по адм.д. № 3368/2022 г. на АССГ, преписката е върната за произнасяне от органа по същество и след като не е определен изричен срок за това следва да се приложи определения в производството по издаване на административен акт 14-дневен срок по чл. 57, ал. 1 от АПК, а ако е необходимо съгласието или мнението на друг орган, срокът за издаване на акта се смята съответно продължен, но с не повече от 14 дни, като за това следва незабавно да се уведоми заявителят – чл. 57, ал. 7 и 8 АПК.

Конкретното заявление на дружеството е трябвало да бъде разгледано от комисия, съставена от длъжностни лица и външни експерти, определени със заповед на министъра на туризма на основание чл. 8, ал. 1 от ПМС № 405/25.11.2021 г., без нормативно да е предвиден срок за произнасянето ѝ. Съдът е установил, че от датата на предоставяне на влязлото в сила решение на АССГ - 10.05.2023 г – до момента на произнасяне от съда са изминали повече от пет месеца и този срок многократно надвишава срока по чл. 57, ал. 1 АПК, както и този по чл. 8, ал. 3 от ПМС № 405/25.11.2021 г. във връзка с чл. 17, ал. 1 от ПМС № 162/05.07.2016 г, което последно постановление съдът е приел за приложимо. След като липсвало произнасяне от административния орган бил нарушен установения в чл. 11 от АПК принцип на бързина и процесуална икономия, а изминалият срок от 5 месеца не можел да се приеме за разумен за произнасяне по заявление, подадено през януари 2022 г. Освен това липсвали представени доказателства от административния орган, че е предприел действия по изпълнение на съдебното решение, че са проведени заседания на назначената комисия или такива предстоят. Поради това е приел, че е налице неизпълнение на съдебно решение и тъй като това нарушение е първо за ограна му е определил минимален размер на сакцията от 200 лева.

Разпореждането е обжалвано с частна жалба, в която се сочи, че подадената молба от „БЕДРУМ“ ЕООД – [населено място] за налагане на глоба на основание чл. 304 от АПК на министъра на туризма за неизпълнение на влязло в сила съдебно решение № 6375/01.11.2023 г., постановено по адм. д. № 3368/2022г на АССГ, 54-ти състав, оставено в сила с решение № 4498/27.04.2023 г., по адм. д.№ 538/2023 г. по описа на ВАС, VI-отделение е неоснователна, респ. недопустима и като такава същата да бъде отхвърлена. Частният жалбоподател посочва, че за да бъде реализирана административнонаказателната отговорност по реда на чл. 304 - 306 от АПК следва да са налице два факта - съществуване на влязъл в сила съдебен акт и неизпълнението му от страна на административния орган. В случая неизпълнението не било налице, тъй като се извършвало преразглеждане на преписката, т.е не било налице фактическо бездействие, респ. неизпълнение на влезлия в сила съдебен акт. Възразява да е налице бездействие от министъра, тъй като преписката не се разглежда от него, а от Комисия и нейната работа е организирана от органа с издаване на негова Заповед № Т-РД-16-403/04.11.2022г - министърът на туризма бил определил състава на Постоянно действаща оценителна комисия за преразглеждане на проектните предложения (заявленията) по различни програми, схеми или мерки за безвъзмездна, държавна или минимална помощ, администрирани от Министерството на туризма, която разглежда върнатите административни преписки за произнасяне, съгласно указанията на съда. Тази заповед била изменена и допълнена със Заповед №

Т-РД-16-139/30.03.2023 г. и Заповед № Т-РД-16- 301/04.09.2023 г, с които съставът на Комисията бил изцяло попълнен с експерти от Министерството на туризма и те предприели действия по извършване проверка на преписката на „БЕДРУМ“ ЕООД - [населено място]. В хода на извършването й дружеството подало до Министерството на туризма молба с вх. № Т-26-И-123/03.07.2023 г. за преразглеждане на негово Заявление № ВГ-176789478-2021-06-0072 на основание влязлото в сила Решение № 6375 от 01.11.2023г по адм. д. №3368/2022г на АССГ, с което била отменена Заповед №Т-РД-27-608 от 25.03.2023г. на министъра на туризма за отказ от предоставянето на безвъзмездна финансова помощ в ВГ-176789478-2021-06 обявена в изпълнение на държавна помощ SA.100885(2021/N) от 17.01.2022 г., във връзка с чл.1, ал.5, т. 9, буква „в“ и ал. 7 от Закона за държавния бюджет. На тази молба до дружеството било изпратен отговор с писмо с изх. № Т-26- И-123/11.07.2023 г., с което то било уведомено, че са предприети действия по преразглеждане на преписката му. Постъпило било и допълнително писмо с вх. № Т-26-И-123/11.08.2023г от „БЕДРУМ“ ЕООД, на което също било отговорено от страна на министерството с изх. рег. № Т-26-И-123/16.08.2023 г.

При така предприетите действия от експертите на Постоянно действащата оценителна комисия за преразглеждане в срок, определен от председателя й на заявленията, частният жалбоподател счита, че първоинстанционният съд неправилно се е посовал на приложимостта на нормата на чл.17, ал. 1 от на ПМС 162/2016 г. от 5 юли 2016 г. за определяне на детайлни правила за предоставяне на безвъзмездна финансова помощ по програмите, финансирани от Европейските структурни и инвестиционни фондове за периода 2014-2020г. Това постановление не било приложимо към конкретната, процесна държавна помощ и след като съдът се позовавал на него то това водило до неправилност и необоснованост на постановения от него акт. Частният жалбоподател развива възраженията си и счита, че визираните в ПМС 162/2016 г. правила са приложими на основание Съображение 15 от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19 (Временната рамка), което гласи следното: „Освен това, въз основа на член 107, параграф 2, буква „б“ от ДФЕС, държавите членки могат също да компенсират предприятия в секторите, които са били особено тежко засегнати от епидемичния взрив (напр. транспортът, туризмът, културата, хотелиерството и ресторантьорството, както и търговията на дребно), и/или организаторите на отменени събития за щетите, които са прегърнели вследствие на епидемичния взрив и причинени пряко от него. Държавите членки могат да съобщават тези мерки за компенсация за вреди и Комисията ще ги разглежда пряко съгласно член 107, параграф 2, буква „б“ от ДФЕС. Принципът на еднократната помощ от Насоките за оздравяване и реструктуриране не обхваща помощта, която Комисията обявява за съвместима съгласно член 107, параграф 2, буква б) от ДФЕС, тъй като последният вид помощ не е „помощ за оздравяване, помощ за реструктуриране или временна подкрепа за реструктуриране“ по смисъла на т. 71 от Насоките за оздравяване и реструктуриране. Поради това държавите членки могат да компенсират съгласно член 107, параграф 2, буква „б“ от ДФЕС вредите, пряко причинени от епидемичния взрив от COVID-19 на предприятия, които са получили помощ съгласно Насоките за оздравяване и реструктуриране.“ Съображение 15 от Временната рамка определяла с какви възможности разполагат държавите членки на ЕС по отношение на инструментите, с които ще подпомогне предприятията, засегнати от нарушение на

веригите на доставки при настъпилата Ковид паднемия, но те не били задължени приложат, което било предовставено в техен избор, както и контретният за това начин, тъй като нормата била с диспозитивен характер.

Частният жалбоподател счита за неправилни мотивите на съда в обжалваното разпореждане относно самата правна природа на Временна рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на сегашния епидемичен взрив от COVID-19, която регламентира специфични и опростени правила за подпомагане на икономическите субекти, различни от стандартните процедури за държани помощи. Затова и съгласно изискванията на раздел 3.1 от Временната рамка била нотифицирана държавната помощ с № BG-176789478-2021-06 - SA.100885 (2021/N). Приложното поле на постановлението ПМС № 162, касаело разходването на средства за финансиране от ЕС, а конкретната схема не била разработена и нотифицирана съгласно Закона за управление на средствата от Европейските фондове при споделено управление, тъй като същата била финансирана изцяло с държавни средства и нейното правно основание се съдържало във вече горечитираните разпоредби от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г. С попадената от него писмена защита отново посочва какви действия е предприел по изпълнение на влязлото в сила съдебно решение, поради което счита, че не е бездействал, респ. не е извършил нарушението, за което е санкциониран.

С подадения отговор на частната жалба, същата е преценена за недопустима, като подадена от ненадлежна страна – Министерство на туризма, каквато страна не участва в производството. Счита частната жалба и за неоснователна, тъй като е установено бездействие на административния орган по вече изложените по делото съображения, още повече, че специално за тази процедура (схема) за безвъзмездна финансова помощ бездействието на министъра не било изключение и му била наложена сакнция и по друго адм.д.№ 5350/2023г по описа на АССГ.

Касационната инстанция намери за основателно възражението на ответното дружество за нередовност на подадената касационна частна жалба, като подадено от лице, неучастващо в производството. В този смисъл даде указания на жалбоподателя за отстраняване на нередовностите, които от него бяха отстранени в определения от съда срок, което направи жалбата му допустима и редовна, по която настоящата инстнация дължи произнасяне. В този смисъл намира, че обжалваното разпореждане е валидно, в него правилно е установена фактическата обстановка въз основа на представените по делото писмени доказателства и е направен извод, че са налице всички предпоставки по чл. 304, ал. 1 АПК, за да се приеме, че има извършено нарушение, а именно: влязъл в сила съдебен акт; конкретно задължение, вменено на административния орган за изпълнение с този акт и отрицателната предпоставка – това задължение по влезлия в сила акт да не е изпълнено.

Касационната инстнация намира, че действително са осъществени

първите две предпоставки, но от страна на административния орган е оборена третата предпоставка, а именно неговото бездействие. Пред касационната инстанция е представен изготвен писмен доклад от ПДОК, чиито състав е попълнен с издадени няколко заповеди на Министъра на туризма. В него е очертана приложимата правна рамка:

Административнопроцесуалния кодекс,

чл. 7 от Закона за държавния бюджет на Република България за 2021 г.,

Данъчно-осигурителен процесуален кодекс,

Решение на Европейската комисия по Схема за държавна помощ SA. 100885(2021/N) от 17.01.2022г,

ПМС № 405/25.11.2021 г. за определяне на условията, критериите, реда и размера на средствата по схема за предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради въведените противоепидемични мерки,

т. 3.1. от Временната рамка за мерки за държавна помощ в подкрепа на икономиката в условията на епидемичен взрив от COVID-19 С (2020) 1863, приета на 19 март 2020 г., и нейните изменения С (2020) 2215 от 3 април 2020 г., С (2020) 3156 от 8 май 2020 г., С (2020) 4509 от 29 юни 2020 г., С (2020) 7127 от 13 октомври 2020 г., С (2021) 564 от 28 януари 2021 г. и С (2021) 8442 от 18 ноември 2021 г. и е със срок на действие 30 юни 2022 г. (Временната рамка),

положително решение от Европейската комисия за съвместимостта на помощта с вътрешния пазар въз основа на чл. 107, параграф 3, буква „б“ от Договора за функционирането на Европейския съюз,

чл. 9, чл. 11 и чл. 16 от Закона за държавните помощи, Закона за туризма, Указания за кандидатстване и правила за предоставяне на безвъзмездни средства по СХЕМА BG-176789478-2021-0 - Предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради введените противоепидемични мерки (Указания за кандидатстване), утвърдени със Заповед № Т-РД-16-29/28.01.2022 г. и

Схема BG-176789478-2021-06 – Предоставяне на безвъзмездни средства за подпомагане на туристическия сектор за компенсиране на загуби, възникнали пряко и/или косвено от ограниченията в дейността на предприятията поради введените противоепидемични мерки.

В същия доклад подробно е проследена дължимата и проведена от ПДОК процедура по преразглеждане на процесното заявление и е направено предложение за предоставяне на държавна помощ. По делото е

представен и съвместен доклад от председателите на ПДОК 1 и ПДОК 2, от който се установява, че са предприети последващите стъпки по изчисляване на контретния размер на държавната помощ, съгласно Алгоритъма за осъществяване на пропорционалния принцип по разпределение на индивидуалната помощ за всеки един кандидат, съгласно Условиата.

Предвид тези писмени доказателства, касационната инстанция намира, че процедурата по преразглеждане на процесната преписка се регулира от обемна правна рамка и следва процедура, която съдът определя като такава при фактическа и правна сложност. Няма спор, че обезпечаването на надлежното ѝ изпълнение е задължение на Министъра на туризма, като от него в рамките на правомощията му са предприети нееднократни и постоянни във времето действия, по създаване на организация за нейното изпълнение, вкл. и по отношение на „БЕДРУМ“ ЕООД - [населено място]. Все в този ред на разсъждения касационната инстанция намира за основателно възражението на частния касатор, че след като за произнасянето на ПДОК не е нормативно предвиден срок, то е неприложимо по аналогия прилагането на други регулирани срокове за произнасяне от административен орган, вкл. общия такъв по чл. 57, ал. 1 от АПК, доколкото се касае за отделно, самостоятелно, специфично производство по разходване на значителен финансов ресурс. Ето защо съдът намира, че конкретно от страна на касатора са извършени необходимите действия в съответствие с правомощията, които да обезпечат изпълнението на влязлото в сила съдебно решение, не е налице бездействие и поради това не е осъществена хипотезата на извършено нарушение, което да бъде санкционирано – в този смисъл са и мотивите по Решение № 17010 от 12.12.2019 г. на ВАС по адм. д. № 9246/2019 г., VI о., докладчик председателят Р. В., Решение № 8605 от 1.07.2020 г. на ВАС по адм. д. № 5787/2020 г., VI о., докладчик председателят Н. М., Решение № 1779 от 17.03.2017г, постановено по к.адм.д. № 434/2017 г. по описа на АССГ.

Обясними са очакванията на дружеството „БЕДРУМ“ ЕООД - [населено място] за разрешаване на въпроса по предоставянето му на държавна помощ в един кратък срок и в този смисъл е възприето от него като „шиканиране“ поведението на адм. орган, но такава по делото не се установи, като министърът на туризма е действал съобразно своите правомощия и е създал организация по следващите се действия по разписаната административна процедура.

Съобразно установеното обжалваното разпореждане следва да бъде отменено, като молбата за налагане на глоба по реда на чл.304 от АПК се

остави без уважение.

По изложените съображения и на основание чл.306, ал.6 от АПК Административен съд София - град, IV-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ разпореждане № 9188 от 24.10.2023г, постановено по адм. д. № 9053/2023г по описа на Административен съд – София-град, Второ отделение, 59-ти състав и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ молбата на „БЕДРУМ“ ЕООД – [населено място], ЕИК[ЕИК] за налагане, на основание чл.304, ал.1 от АПК, на глоба на Министъра на туризма за неизпълнение на съдебно решение № 6375/01.11.2022 г., постановено по адм.д. № 3368/2022 г. по описа на АССГ, 54-и състав, оставено в сила с решение № 4498/27.04.2023 г., постановено по адм.д. № 538/2023 г. по описа на ВАС, VI отделение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: